Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1884-03-21

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 6

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10082

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1884. ΑΡΙΘ. 6

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Εἰσποιήσεις ἐπιστοβαίκατ χωρίζονται κατ' ἀτομον τιμήν.

Ἀλλ' ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπιφοιτᾷ τῇ "Σάλπιγγος κα-τα χωρίζεται ἐφεξῆς.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... „ 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ. Editor S. Hourmouzios.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες, καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάσισε τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων. Καίτοι δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι ἡ ἰδέα τῆς Κυβερνήσεως ἐκ πόσων μελῶν θὰ σύγκηται ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀλλὰ θὰ φρονῇ βεβαίως ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ· ἤτοι ἐκ τριῶν ἴσως μελῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἑνὸς μὴ τοιούτου— ἂν δὲν ἀποφασίσῃ ν' ἀναμίξῃ καὶ Ἄγγλον τινὰ— καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν βεβαίως ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ἄγγλων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ ζήτημα μέγα θὰ ἐγερθῇ ἂν ὁ πρόεδρος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἦναι Ἄγγλος, καὶ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο δίκαιον, καὶ ἂν θὰ γίνῃ παραδεκτόν.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι, ἐὰν μία τῶν φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως ἦναι καὶ τὸ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ λαὸν διαφόρου γλώσσης καὶ θρησκείας, ὡς πιστεύομεν, τὸ δικαιότερον ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρέπει νὰ κάμῃ εἶναι νὰ διατάξῃ τὸν σχηματισμὸν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς, ἑκάστη δὲ νὰ ἔχῃ τὸν Πρόεδρόν της, καὶ ἑκάστη ἀνεξαρτήτως τῆς ἑτέρας νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπό τε τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ ἐν ἀντιπροσωπεύει ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν δὲ τούτων νὰ ζητῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν εἴτε ἀμέσως εἴτε δι' ὑπαλλήλου ὃν ἐκείνη θέλει ὁρίσῃ καὶ τὸν ὁποῖον ἂς ὀνομάζῃ ἐκείνη ὄχι μόνον ἔφορον, ἢ πρόεδρον, ἀλλὰ καὶ ὑπουργόν.

Οὐδεὶς νομίζομεν ὑπάρχει λόγος νὰ φρονῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων των δύνανται νὰ πράξωσι τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς θελήσεις καὶ ἀποφάσεις της διότι τίς ὁ σκοπὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοιαύτης Ἐπιτροπῆς; βεβαίως ἡ καλὴ ἐπιτήρησις ἐξελεγξις, ἐπιθεώρησις, λεπτομερὴς ἔρευνα παντὸς ἀφορῶντος τὰ Σχολεῖα, διδασκάλους, διδακτικὰ βιβλία, μισθοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πάντα ταῦτα θὰ ἐκτελῶνται μετὰ πλειοτέρου ζήλου καὶ ἀμίλλης ὅταν ἑκάστη Ἐπιτροπὴ εὐθύνηται ἀπέναντι τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοεθνῶν της τὴν διάδοσιν δὲ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης— ἣν βεβαίως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ— αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ ἐπιδιώξωσι πάσαις δυνάμεσι, διότι ἐκτὸς τῆς φυσικῆς κλίσεως ἣν πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν οἱ Ἕλληνες μάλιστα ἔχουσιν, ἔχουν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσεις καὶ νὰ ὠφελῶνται οὕτω ἐκ τῶν ἱδρώτων τοῦ Κυπρίου Κύπριοι καὶ ὄχι ξένοι.

Ἡμεῖς τὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων ἐπιδιώκομεν χάριν ἀνωτέρων σκοπῶν καὶ εὐρυτέρων ἐνεργειῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἧς τὸ πρῶτον μέλημα καὶ κυριωτέρα φροντὶς ἔσεται βεβαίως ἡ πολλαπλασίασις τῶν Σχολείων— φροντὶδα ἣν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει— ὡς καὶ ἡ καλὴ ὀργάνωσις τούτων δι' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων μέσων, καὶ διὰ διδασκάλων ἱκανῶν καὶ ἀξίων θέλει ἀπαντήσῃ ἀμέσως πρῶτον κώλυμα τὰ ἀνεπαρκῆ μέσα, διότι ἡ ὁρισθεῖσα συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀδυνατεῖ κατὰ πολὺ νὰ καλύψῃ ἔστω καὶ κατὰ τὸ ἔν ὄγδοον τὰς ἀναγκαίας ἑκάστου σχολείου δαπάνας· θὰ στρέψῃ λοιπὸν πᾶσαν φροντίδα της κατὰ πρῶτον περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοιούτων, τῆς τοιαύτης δ' ἐρεύνης ἄμεσον καὶ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἔσεται ἡ διακανόνισις καὶ ρύθμισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, συνδέεται στενότατα μετὰ τοῦ Σχολικοῦ, ὡς ἐκ μόνης τῆς λύσεως ἐκείνου ἐξαρτωμένης κατὰ μέγα μέρος (ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν) καὶ τῆς ἐξευρέσεως πόρων διαρκῶν τῶν ἀνάτην νῆσον Σχολείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ δ' αὕτη καὶ μόνη ἔσεται ἴσως ἱκανὴ καὶ διὰ τὰ δύο ταῦτα ἐθνικὰ ὑπουργήματα ἐφ' ἃ πρώτιστα καὶ μάλιστα ἔχει ἐστραμμένον τὸ βλέμμα τύμπας ὁ τῆς νήσου Ἑλληνικὸς πληθυσμός.

Συνέχ. τοῦ κληρονομ. νόμου.

3) Ὅταν ἀποθάνῃ ἕνας καὶ δὲν ἀφήσῃ οὔτε τέκνα ἢ ἐγγόνια, οὔτε γονεῖς, οὔτε ἀδελφοὺς, οὔτε ἀδελφοτέκνους, τότε ὁ στενότερος συγγενὴς τοῦ πατρός του ἢ τῆς μητρός του λαμβάνει ὅλην τὴν περιουσίαν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουσι συγγενεῖς καὶ ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ μητρὸς ἴσου βαθμοῦ, τότε μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος. Ἐὰν δὲ ἀφήσῃ καὶ σύζυγον, τότε αὐτὴ λαμβάνει τὰ δύο τρίτα τῆς περιουσίας. Ἐὰν ὅμως οἱ ἄλλοι συγγενεῖς εἶναι μακρύτεροι ἀπὸ τὸν ἕκτον βαθμὸν, τότε ἡ σύζυγος λαμβάνει ἀπολύτως ὅλην τὴν περιουσίαν.

4). Ἐὰν ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀποθάνῃ δὲν ἀφήσῃ τέκνα, ἀλλὰ γονεῖς, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς, τότε οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ καὶαὶ ἀδελφαὶ μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαντου. Ἐὰν ὅμως ἔχῃ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἀπὸ ἄλλον πατέρα ἢ ἄλλην μητέρα, (ἑτεροθαλεῖς), τότε αὐτοὶ λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ ἀπὸ ὅσον λαμβάνουν οἱ γνήσιοι ἀδελφοί. (ἀμφιθαλεῖς). Τὰ ἀδελφοτέκνια του ἀπὸ ἀποθαμμένον ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήντου, κληρονομοῦσι τὸ μερίδιον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός του τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ λάβῃ ἐὰν ἔζοῦσεν. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν δὲν ἀφῆκε πατέρα ἢ μητέρα, ὁ πλησιέστερός των συγγενὴς κληρονομεῖ μαζὺ μὲ τοὺς ἀδελφούς του. Ἐὰν δὲ ἀφῆκε καὶ σύζυγον, τότε λαμβάνει αὕτη τὸ ἕν τρίτον τῆς περιουσίας, καὶ τὰ ἄλλα δύο οἱ ἄλλοι συγγενεῖς.

ἀκολουθεῖ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Γλάδστων ἀσθενεῖ, ἀπὸ Βουλευτοφοβίαν φοβοῦμαι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἰατροὶ τὸν διώρισαν νὰ μὴ ἐξέρχεται, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ 'ς τὸ σπῆτι, ἀλλὰ κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀντιπροσώπου μου θὰ πέσῃ· τί νὰ τοῦ κάμω; ἂς βάλῃ στήριγμα τὴν τόλμην καὶ κούμβημα τὴν ἀπόφασιν νὰ σηκωθῇ πάλιν· ἂς πετάξῃ δὲ τὸ πιντιλίκκι τοπάνω του καὶ ἂς μ' ἐρωτήσῃ νὰ τοῦ πῶ τί πρέπει νὰ κάμῃ διὰ νὰ διατηρηθῇ 'ς τὴν θέσιν του καὶ νὰ ψηλώσῃ παραπάνω.

Τὸν στρατηγὸν Γράχαμ ποῦ εἶναι ἐκεῖ εἰς τὸ Σουδὰν καὶ πολεμεῖ μὲ τοὺς ἄραβας τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἔπραξε μεγάλα σφάλματα εἰς τὰ στρατηγικά σχέδιά του. Εἰς τὸ [illegible] γόνυ ναι ἀνακρίσεις. [illegible] ὅτι κατὰ τὸ ὄνομά του θὰ ἦναι τέλεια λάχας.

Οἱ Κινέζοι τίσον μισοῦν τοὺς Γάλλους ποὺ ἀτέκει ἀδύνατον νὰ τοὺς δοῦν εἰς τὸ πρόσωπον. Μβαίνουν οἱ Γάλλοι ποὺ τὴν μίαν πόρτα εἰς τὴς πόλεις των καὶ οἱ Κινέζοι βγαίνουν τὴν ἄλλην· ἔ τοι μοῦ φέρει ὁ Φάγκ φίγκ τζιγκ τζιγκ ὁ ἐκεῖ ἀντιπροσωπός μου. Εἰς τοὺς Γάλλους ἤρεσιν διὰ νησάκια εἰς τὸ ἄμβασμα τῆς Βουθρᾶς θαλάσσης ἢ τοὺς ἦλθεν ὄρεξις νὰ τὰ πιάσουν· καὶ οἱ Ἄγγλοι τοὺς λέγουν "ἐν ἐννοοῦμεν νὰ κάμνετε ἐσεῖς τὴν τέχνην ποὺ κάμνομεν ἡμεῖς."

Ἡ Ρωσσία Αὐστρία καὶ Γερμανία [illegible] τόμε ὁρκωτὰ τὶ κι με γάλο φαντάσματι ποὺ ἔχει ὀνόματον σκύλλος μὲ τὸν γάτον· ἡ γάτος μὲ τὸν σκύλον νὰ κάμουν ἀρκετὰ σλίκι νὰ ὀνομάζουν τὰ λουτρὲς παιζοντὶ τὸ κείνην τὴν Ρωσσίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐλάβαμεν δύο ἐπιστολάς· ἡ μία εἶχεν ὑπογραφὴν.....πάνω κάτω ἐπισημοτέραν ποῦ τὴν δίκην μας, καὶ μοῦ ἔλεγεν ἔτσι:

Κύριε Συντάκτα.

«Πολὺ καλὰ κάμνεις νὰ σατυρίζῃς διαφόρους πράξεις πολλῶν οἵτινες ἐλευθερίαν νομίζουν τὴν ἀδιάκοπον ἀπόλαυσιν παντὸς εἴδους ἡδονῆς, ἀποβαλόντες πᾶταν αἰδῶ ἐνώπιον τῶν τε γονέων καὶ τῶν μεγαλειτέρων των. Ἀρκετὰ ἤπιος ὁ τρόπος δι' οὗ σατυρίζεις, ἀλλὰ προχώρει καὶ μὴ δειλία. Δύναμαι νὰ σας διαβεβαιώσω ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην, ἀρκετῆς ὠφελείας θὰ γίνῃ πρόξενος ἡ «Σάλπιγξ» ἥτις καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀρκετοὺς προστάτας μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνεκαὶ

ὁ φίλος σας

.....

Τὴν ἐπιοῦσαν ὅμως ἄλλη ἐπιστολὴ ἀνυπόγραφος μοῦ ἐσκοτείνιασε τὰ μάτια ὅλη νύκτα καὶ μόλις τὸ πρωὶ ἐπῆρα ὀλίγον κουράτζον· μοῦ ἔλεγε δὲ ἔτσι καὶ καταλαμβάνω ὅτι εἶνε κάνεις πὸ κείνους ποῦ τοὺς ἔπιασε.

Κύριε Συντάκτα.

«Γράφεις εἰς τὸ φύλλον σου ὅτι δὲν πρέπει οἱ νέοι νὰ πηγαίνουν συχνὰ εἰς τὰς Μαγδαληνὰς, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη ὁπότε θὰ πηγαίνωμεν νὰ ἐρχώμεθα νὰ πέρνωμεν ἄδειαν;»

Φανταστῆτε μιαλὰ ποῦ τά 'χει κι' αὐτὸς καὶ τὰ καμαρώνει κιόλας· βρὲ καὶ τί με μέλλει ἐμὲ ἂν θὰ πηγαίνητε ἢ ὄχι; ἂν σᾶς φανῇ ἐπαίρνετε ταις κι' ἀλαπρασέττα περίπατον 'ς τοὺς κήπους· ἐγὼ φωνάζω προσοχὴν! προσοχὴν! προσοχὴν! διὰ τὸ καλόν σας· ἄλλο τίποτε δὲν μπορῶ νὰ κάμω· εἶσθε σεῖς ἐλεύθεροι νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε, καὶ ἐγὼ ἐλεύθερος νὰ σαλπίζω ὅ,τι κάμνετε· ὅταν ὅμως πάθετε τότε δὲν θὰ ἔλθω νὰ σας πῶ «Ἔ φίλε! πόθεν ἐπῆρες τὴν ἄδειαν κ' ἤρπασες τοῦτο τὸ ξένον πρᾶγμα;» καὶ ἐσεῖς νὰ με θωρῆτε στραβὰ καὶ ἐγὼ νὰ γελῶ;

Τρέξατε τρέξατε.....ἐπιάσθησαν ἡ ἀρθρολύταις, ἀρθρολύταις πῶς τὰς λέν αλαγραμμάτα.....βρὲ πῶς τηλύγουν τὰ μαλιά των 'ς τὸ χέρι των!.....ἀφῆστέ ταις μὴ ταῖς χωρίσητε· σιψὴ σιψὴ σσὰ βρε. ξὶ ξὶ ξὶ ξὶ· σκοτωμόν! μὰ ἄκου ναι ἐν ἐφτάψυχαις τούταις γυιέ μου.... γὰ! πλάκωσεν ἡ Ἀστυνομία.....ἄϊδε! νά· τὴν ἐπιασε καὶ τὴν πέρνει φυλακὴν.....βρὲ τί εἶν' αὐτὰ ποῦ βλέπω!!! ἀντὶ νὰ πάρῃ ἐκεῖνος ἐκείνην φυλακὴν, παίρνει ἐκείνη ἐκεῖνον· νά! 'ς τὸ κατάστημά της μβαίνουν· ἴσως θὰ γίνῃ μυστικὴ ἀνάκρισις.....Ἔ τέλος πάντων ἐνύκτωσε πλέον· πηγαίνετε ἕκαστος 'ς τὸ σπῆτι του· μὰ περίεργοι ἀδελφὲ ποῦ εἴσθε! ἐπειδὴ ἐνύκτωσε θὰ φυλάττῃ ἐδῶ μέσα ἡ Ἀστυνομία ἕως 'τὸ πρωὶ νὰ συλλάβῃ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς ταραξίας....

Ἤρχισε τέλος πάντων νὰ δουλεύῃ ἡ μηχανὴ ἡ ὁποία θὰ μᾶς κατασκευάζῃ τὸ χιόνι· τοιαύτη μηχανὴ εἶναι ἡ μόνη ἐν Κύπρῳ. Δύνανται οἱ Ἄγγλοι νὰ καυχηθῶσιν ὅτι ἐξ αἰτίας των ἦλθε καὶ αὐτὴ ἡ μηχανὴ 'ς τὴν Κύπρον, διότι ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθαν δὲν μᾶς ἀφίνουν χιόνι νὰ καταβῇ ποῦ τὸ Τρόωδος· ἂς τὸ φᾶν κι' ἂς τὸ λειφτοῦν· ἡμεῖς τώρα τρῶμεν ποῦ τὴν μηχανήν μας, καὶ εὐχόμεθα εἰς τοὺς φίλους ἐκείνους ποῦ τὴν ἔφεραν καλὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέβησαν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐξογκωθέντα καὶ κομμάτι συνετάραξαν ὄχι ὀλίγον τοὺς Ἕλληνας. Συνεζητεῖτο τὸ περὶ δεκάτης· ἡ δὲ Α. Πανιερότης ὡμίλησε περὶ ἀντικαταστάσεως ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ὑπεστήριξε σύστημα τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τέλους εἶπεν, εἰσῆξε καὶ ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Τουρκία εἰς τι μέροστῆς Συρίας καὶ ἡ Ἑλλάς. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἁρμοστὴς συνεχάρη τὴν Α. Π. ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖκαὶ πειστικῇ ταύτῃ ἀγορεύσει της, ὁ δὲ κ. Ἀρχιλογιστὴς ἅμ' ἀκούσας Ἑλλάδα εἶπεν ὅτι τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ τὴν λαμβάνωμεν ὡς παράδειγμα, διότι ἡΚυβέρνησίςτηςεἶναικαταχρεωμένη, καμμίαν πρόοδον δὲν ἔδειξε. ἕκαστος δὲ ὑπήκοος, ἀναλογεῖ νὰ πληρώσῃ 20 λίρας διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ χρέους, οἱ δὲ Κύπριοι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶναι πλουσιώτεροι. Εἰς ταῦτα ὁ κ. Μαληκίδης ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Π. του εἰπὼν Ἑλλάδα ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐρημώθη νέον περὶ δεκάτης σύστημα· πρὶν ὅμως τελειώσῃ τὸν ἀναλαλεῖ ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἁρμοστὴς εἰς τὴν τάξιν, μεθ' ὃν ἀναστὰς ὁ κ. Περιστιάνης ὑπεστήριξε τὸν λόγον τοῦ κ. Μαληκίδου ἐπειπὼν «μὴ θίγετε τοιαύτας χορδὰς», μεθ' ὃν πάντες οἱ Ἕλληνες Βουλευταὶ ἠγέρθησαν νὰ ὁμιλήσωσιν ἀλλ' ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἁρμοστὴς προλαβὼν εἶπεν ὅτι, Οὐδεμία ὑπάρχει πρόθεσις ἐντὸς μάλιστα Νομοθετικοῦ νὰ προσβάλλωνται ἄλλα κράτη, εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ὁ κ. Ἀρχιλογιστὴς εἰπὼν ὅ,τι εἶπεν, οὐδεμίαν τοιαύτην πρόθεσιν εἶχεν.

Ἐν τούτοις ὅμως κυνηγεῖται περίστασις καθ' ἣν ν' ἀποδείξωσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπάθειάν των. Τὸ ὄνομα Ἑλλὰς παράσσει τὰ νευρικὰ πολλῶν· τοῦτο ὅμως εἰς ἡμᾶς προξενεῖ χαράν, διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὅσον πολὺθυμώνεταί τις ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του, τόσον μέγαν τὸν αἰσθάνεται.

Εἶναι βέβαια χρεωμένη ἡ Ἑλλὰς διότι δὲν θέλει νὰ γδέρνῃ τὸν λαόν της Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλὰς διότι μόλις τώρα εἶδε φῶς, μόλις τώρα ἤρχισε τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορῇ, μόλις τώρα ἤρχισε νὰ ἰσορροπῇ τὸ πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ βαρέως ζυγοῦ ἀνδρείως τιναχθὲν σῶμά της. Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλὰς διότι εἶναι μικρὰ, καὶ τὴν περιφρονεῖτε ὡς περιφρονεῖ ἀρνίον τὸν λέοντα ὅταν τὸν βλέπῃ καλὰ ἀλυσοδεμένον, καὶ προσπαθεῖτε παντοιοτρόπως νὰ βάλητε φραγμοὺς ἐμπρός της. Δὲν σᾶς ἀρέσκει ἡ Ἑλλὰς διότι τὰ συγγράμματά της διδάσκουν τὸν λαὸν τί θὰ πῇ Ἐλευθερία Δὲν σᾶς ἀρέσκει διότι διδάσκουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δύναται πᾶς λαὸς ν' ἀποτινάξῃ ζυγὸν καταθλιπτικὸν καὶ δυσβάστακτον. Σᾶς ἀρέσκει ὅμως ἢ δὲν σᾶς ἀρέσκει, ἀδιάφορον τοῦτο· ἡμεῖς ξεύρομεν, καὶ ὑπερηφανευόμεθα διὰ τοῦτο, ὅτι Ἐκείνη ἀρέσκει εἰς πολλὰ περισσοτέρους παρὰ εἰς ὅσους ἀρέσκετε σεῖς.

Ἀλλὰ τίς σᾶς ἐδίδαξε τὸν πολιτισμὸν τοῦτον καὶ τὴν τάξιν νὰ ἀποκαλῆτε ἐντὸς Κοινοβουλίου χρεωμένην μίαν οἱανδήποτε Κυβέρνησιν; βεβαίως ἡ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἐκτάσει τοῦ Βασιλείου σας ὑπερηφάνεια. Ἀλλὰ προσέξατε, καὶ τοῦτο σᾶς τὸ λέγω ὡς φίλος, διότι ἐκ τῆς ἀλανθάστου ἱστορίας τῶν ἐθνῶν διδασκόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς ἄρχεται ἡ ἠθικηκατάπτωσις τοῦ μεγαλείου κράτους τινός, ταύτην δ' ἀκολουθεῖ βαθμηδὸν ἡ ὑλικὴ παρακμή. Ὅταν δὲ παρακμάζῃ ἔν ἔθνος, ἀναζωογονεῖται καὶ ἀκμάζει ἕτερον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ὠριατῶς περιεφρονεῖτο καὶ ἀγνωμόνως ἴσως ὑβρίζετο.

Συνιστῶμεν εἰς ἕνα παντοπώλην νὰ ζυγίζῃ σωστὰ τὸ πρᾶγμα νὰ ἐξετάσῃ δὲ καλὰ τὸ ζύγι του μήπως εἶν' ἐκεῖνο ποῦ πταίει διότι εἶναι δύο ἕως τώρα ποῦ μὲ ζαλίζουν δι' αὐτό.

Συνιστῶμεν κ' εἰς ἕνα καφετζῆν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὴ προσβάλλῃ τοὺς μουστερίδες του, νὰ ζητῇ νὰ τοὺς βγάλῃ τὸν σάκκον δι' ἀσήμαντα πράγματα, διότι ἀπὸ τέτοια μικρὰ μικρὰ γίνονται τὰ μεγάλα.

Χα χα χα! Δέν σας τὸ λέγω ἐγὼ ὅτι ἡ Λεμησσὸς θὰ κάμνῃ ἐξαγωγὴν τῶν Μαγδαληνῶν πλέον; προχθὲς ἐφόρτωσε 30 γαδάρους καὶ ταῖς κατευώδωσε δὲν ξεύρω π ῦ· ἀπὸ κεῖ ποῦ θὰ περνοῦσι πιστεύω χορτάρι νὰ μὴ βλαστήσῃ διότι ἐξήραναν πολλαῖς καρδιαῖς.

Φίλτατον Δημαρχεῖον.

Παρακαλοῦμεν πρωτοῦ νὰ δώσῃς τὴν τελευταίαν πνοὴν νὰ διατάξῃς νὰ πελεκήσουν κομμάτι ταῖς πλάκες τῶν δρόμων, διότι ἐσκληβώθησαν καὶ περπατοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ χωρὶς νὰ θέλουν μετανοιάζουν μέσ' 'ς τὰ παζάρια καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς νομίζουν ὑποκριτάς ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ σε μακαρίζουν οἱ ἄνθρωποι γονατιστὰ γιὰ νὰ πιάνῃ ἡ μακάρισις.

Πολλὰ καὶ διάφορα παράπονα ἔχουν οἱ ἔμποροι τῆς πόλεώς μας κατὰ τοῦ Τελώνου· τὸ μεγαλείτερον ὅμως παράπονόν των εἶναι ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγματειῶν δὲν γίνεται καθόλου δικαία καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται προσκόμματα καὶ ἐμπόδια πολλά. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ πραγματείας ἀπὸ τὰς ὁποίας δύναται ὁ ἔμπορος νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα τὸν τελωνιακῶν φόρον δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' ὅταν εἶναι πραγματεία ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα ὡς π χ ἔπιπλον οἰκίας κλ. ἐπειδὴ ἴσια ἴσια εἰς τοιαῦτα ἡ ἐκτίμησις γίνεται εἰς τὴν διπλασίαν ἀξίαντων, ἀναγκάζονται νὰ τε ἀφήνουν εἰς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ τὸ πωλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δικαίωμά τοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἔπαυσαν πολλοὶ ἀπὸ τὸ νὰ φέρουν τοιαῦτα εἴδη. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν ἐμπόρων, καὶ μὲ τὰς ἄλλας φροντίδας ποῦ ἔχει πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰ Τελωνεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ κλειδὶ τοῦ ἐμπορίου νὰ εὑρεθῇ ἕνας τρόπος καλὸς καὶ εὔκολος χωρὶς νὰ ζημιώνεται κανὲν μέρος.

Βρὲ Κύριε διδάσκαλε τοῦ χωρίου....δὲν ἐντρέπεσαι νὰ ὑβρίζῃς μὲ λόγια ἀνήθικα τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας σου, καὶ νὰ γίνεσαι σὺ ὁ διδάσκαλος σκάνδαλον εἰς τοὺς χωρικοὺς, νὰ εἰσέρχεσαι 'ς τοῦ ἐορταστοῦ καὶ νὰ ζητῇς δημοσίᾳ χαλλούμια καὶ κρέατα νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν ὄρεξίν σου καὶ ἀδιάφορον ἂν γίνεσαι κακὸν παράδειγμα ἢ ὄχι; κρῖμα ποῦ σὲ εἶχα καὶ φίλον καὶ νόμιζα πῶς κάτι εἶσαι· καὶ ὅταν βρὲ ἐσὺ ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τὸν χωρικὸν

τὴν ἰδέαν ποῦ ἔχει εἰς τὴν θρησκείαν του καὶ τὸν ψυχράνῃς, τότε μούζη κ' εἰς ἐσὲ καὶ εἰς τὴν ψευδοδιδασκαλίαν σου· οὔ νὰ μοῦ χαθῇς.

Νὰ κ' ἕνα παράξενον πρᾶγμα! ἐνῷ ἡμεῖς οἱ λαϊκοὶ προσπαθοῦμεν νὰ συνδέσωμεν τὸν λαὸν μὲ ἀγάπην καὶ νὰ τὸν μερώσωμεν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ποῦ φαίνεται σὰν μαλλωμένος, ἱερεῖς τινες (κρῖμα ποῦ 'ναι καὶ ἱερεῖς) ὁλονὲν διεγείρουν διχονοίας καὶ φέρουν ἄνω κάτω διὰ τοῦ βαρβάρου τρόπου των τὸν λαὸν περιφρονοῦντες τοὺς μὲν, κολακεύοντες τοὺς δὲ, καὶ διαβάλλοντες ἄλλους, καὶ τοιουτρόπως προξενοῦσι σκάνδαλα μεγάλα.

Ἐκεῖνος ποῦ κατάλαβεν ἄς προσέξῃ ἄν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὸ ὄνομά του δημοσιευόμενον, διότι πᾶσα πρᾶξίς του μᾶς εἶνε γνωστή.—πᾶ κι' αὐτό.

Ὁ Μάστρε Γιάννης καὶ τὸ παιδί του.

Μάστρ. Ὥρα καλὴ Γιατρέ.

Γιατρ. Καλῶς τὸν μάστρε Γιάννην τὸν ἀκριβοθώρητον· μᾶς ἔφερες τίποτε ποῦ τὸ χωριόν;

Μαστρ. Ἄ! γιατρέ μου τί νά σοῦ φέρω; ξέρω πῶς κάβγεται καὶ σᾶς ἡ καρδιά σας γιὰ τὰ γλυκυστὰ τοῦ χωριοῦ μου, μὰ εἶχα καιρὸν νὰ συλλογισθῶ τέτοια πράγματα;

Γιατρ. Κἄτι ἔπαθε σίγουρα ὁ μάστρε-Γιάννης· πέ μου Μαστρογιάννη τί πάθος ἔχεις καὶ πρῶτα ὁ Θεὸς σοῦ τὸ ξερριζώνω.

Μαστρ. Μακάρι νἄτου, γιατρέ μου κανένα δόντι νά μου τὸ ξερριζώσῃς! ἀλλὰ εἶνε μεγαλείτερον κακὸν ποῦ πάθαμεν· ὁ υἱός μου ὁ Ἀντωνῆς ἔππεσε ποῦ τὸν ἄππαρον κ' ἐτσάκισε τὸ πόδι του. Νῆεν καῆ ἡ ὥρα κι' ἡ σταλαμὴ ποῦ 'δεν τοὺς Ἐγγλέζους καβαλλάριδες· ὅλα τὰ κοπελλούδια μας ἐλαώθησαν πάνω 'ς τοὺς ἀππάρους· πέ τους καβάλλαν κι' ἅγιος ἀθάνατος. Τὸ πῆραν μόδαν νὰ βγαίνουν 'ς τὸν περίπατον καβαλλάριδες, νὰ τοὺς θωροῦν ἡ κουπελλοῦδες νὰ νοστιμεύωνται πῶς ἔγειναν Ἐγγγέζοι ποῦ τὴν καβάλλαν, καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν τούτην χάνουν τὰ πόδια καὶ τὴν κεφαλήν τους. Νὰ δοῦμεν γιατρέ μου πόσοι θὰ χαθοῦσι μ' αὐτὰ ὅλα καὶ πῶς θὰ περάσῃ ὁ Ἀντωνῆς μου

Γιατρ. Μὴν ἔχεις ἔννοιαν· ἀφοῦ εἶνε τὸ πόδι καὶ δὲν εἶνε ἡ κεφαλή του.....

Μάστρ. Ἄχ γιατρέ μου! καὶ τάχα ἤθελες κἄτι παραπάνω; φρόντισε νὰ γειάννῃ καὶ διὰ πταράδες μὴ συλλογίζεσαι· ἔχω ἕνα παληοπίθαρον λάδι πουλῶ το καὶ πληρώνω σε. Κάμε ὅμως νὰ γειάνῃ κομμάτι γρήγορα γιατρὲ, διότι μὲ τὸ βαπόρι θὰ τὸν στείλω.....

Γιατρ. Ποῦ; 'ς τὰς Ἀθήνας;

Μαστρ. Ὄχι! γιὰ 'ς τὴν Ἀντούραν, γιὰ 'ς τὸ μερικάνικον τοῦ Βερουτιοῦ νὰ μάθῃ ἐγγλέζικα νὰ τὸν βάλωμεν καμιὰν θέσιν νὰ βγάλῃ τὸ ψωμί του.

Ὁ Φυσανέμης.

Τοῦτος ὁ Φυσανέμης ἔχει κι' ἄλλα νὰ μᾶς πῇ, ἀλλὰ ποῦ τὰ χωρεῖ γυιέ μου τὸ φύλλον μας!!!

Κύριε Συντάκτα.

Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς πόσην εὐχαρίστησιν ἔλαβα ὅταν ἤκουσα πῶς ἤρχισες σὺ ποῦ εἶσαι τόσον φίλος μου νὰ ἐκδίδῃς σατυρικὴν ἐφημερίδα· ποῦ τὴν χαράνμου ἤτουν νὰ.. (Σ. Σ. τί ἄράγε ἤθελε νὰ κάμῃ; νὰ ξεφαντώσῃ ἐδῶ ἐννοεῖ;) τέλος πάντων σήμερον ποῦ χιόνισε καὶ δὲν μπόρησα νὰ πάγω 'ς τὸ ζευγάρι, ἔκαμα καὶ σοῦ στέλλω κἄτι γιὰ τοὺς βουλευτάδες μας· τὰ βάλλεις εἰς τὴν ἐφημερίδα σου ἢ ὄχι; (Ἀπάντ. Σ. βουρῶντα.)

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Ἕλληνας βουλευτάδες τοῦ φτωχιοῦ νησιοῦ μας.

«Προσέξατε, προσέξατε Ἕλληνες Βουλευτάδες
Καὶ οἱ Ἐγγλέζοι πιάνουν σας ὕστερα γιὰ ψωμάδες.
Κόνησαν τὰ ξουράφιά τους διὰ νὰ σᾶς ξουρίσουν
ψήνουν σας οὖλα τὰ φαγιὰ καὶ φᾶτ' ἄν σᾶς ἀφήσουν.
Εὐαρεστοῦνται νὰ-νὰ-νὰ- τί τοῦτο ἀρά γε θὰ πῇ;
τὸ καταλάβετε καὶ Σεῖς, πῶς πᾶν οἱ κόποι σας τταπῇ;
Ὅ,τι θέλουσι θὰ κάμουν ἔβαλαν τοῦτο τὸ πεῖσμα
καὶ ἄν δὲν ἀντισταθῆτε ἐννὰ μᾶς γυρίσῃ πρῖσμα.
Δόστε τους νὰ καταλάβουν τοὺς καλούς μας ἀφεντάδες
ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ Ἰνδοὺς ἢ μὲ ἀγάδες·
Καρτερόψυχοι φανῆτε λεοντόκαρδοι δειχθῆτε
καὶ ἄν δὲν εἰσακουσθῆτε, τότε ναὶ, παραιτηθῆτε.
Καὶ σᾶς στέλλομεν στὴν Λόνδραν κατ' εὐθεῖαν κεῖ νὰ πᾶτε
γιὰ νὰ πῆτε τὰ δεινά μας κι' ἀπ' ἐκεῖ πάλιν ἐλᾶτε
νὰ μᾶς φέρετε χαπάρκα ἔφκερα γεμάτ' ἀμπάρκα.
Τοῦτα οὖλα ποῦ σᾶς εἶπα μελετᾶτε καλὰ
γιατὶ ἔπειτα θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον συμφορά.
Καὶ καλὰ συλλογισθῆτε
πῶς καὶ σεῖς ἐννὰ χαθῆτε
Ἔμποροι πραγματευτάδες
καὶ ἰσναφκια καὶ παπάδες.

Ὁ Καβκαβούκης τοῦ Κοιλανιοῦ.

Μία συμβουλή.

Αἱ παλαιαὶ κηλῖδες τοῦ κρασιοῦ ἀπὸ τὰ ἄσπρα ροῦχα ἐβγαίνουσιν εὔκολα ὅταν τὰ βουτήσωμεν μέσα εἰς γάλα τὸ ὑποῖον νὰ βράζῃ πάνω εἰς φωτιάν.

—o—

Λύσις τοῦ γ'. αἰνίγματος.

δαυλὸς αὐλος.

Λυτῆρες. οἱ κκ. Χρ. Σώζοντος, Σ. Κωνσταντίνου, Σ. Μενάρδου, Λ. Εὐθυβούλου, Β. Σκυριανίδης.

Ἐκ Λάρνακος. οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμπουλάκης, Κ. Τ. Καρακαστιάνης, Α. Ι. Ἀντωνιάδης. Ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Σωτ. Ἀναστασιάδης.

Λύσις τοῦ α'. προβλήματος.

Τὰ αὐγὰ ἦσαν 105.

Λυτῆρες. οἱ κκ. Κ. Λαζαρίδης. Α. Πορφυρόπουλος, Χρ. Σώζοντος, Σ. καὶ Α. Κωνσταν. ἐκ Λάρνακος οἱ κκ. Δ Σ. Ζιμπουλάκις, Κ. Σ. Κκρακαστιάνης, Α. Ι. Ἀντωνιάδης, Λ. Β. Κυπιάδη. ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Σ. Ἀναστασιάδης, ἐκ Βατιλῆς ὁ κ. Χ Ζαχαριάδης. ἐκ Γερμασόγιας ὁ κ. Ε. Χ: παπᾶ.

ΛΙΝΙΓΜΑ δ'.

Πεντασύλλαβος πρόκειμαι λέξις
εἶμαι δὲ τῶν λογίων ἑστία
ἂν τὰς πρώτας μου τρεῖς ἀφαιρέσῃς
θὰ ἰδῇς ὅτι μ' ἔμεινε, μία.

Τηλέγραφος "Σάλπιγγος."

Τῷ κ. Κ. Γ. Λευκωσίαν· κωφεύεις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μου. Τῷ κ. Κ Π. Ζ. αὐτόθι· ἀποτέλεσμα ἐρευνῶν ἔλαβον. Τῷ κ. Γ. Π. Βαρώσια· ἡ σιωπή σου εἶναι περίεργος. Τῷ κ. Γ. Μ. Κυθραίαν· εἰς τὸ προσεχές. Ν. Παπαδόπ. Ἀργάκι· ἐμήνυσα καὶ περιμένω τὸν φίλον σου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Αληθείας".